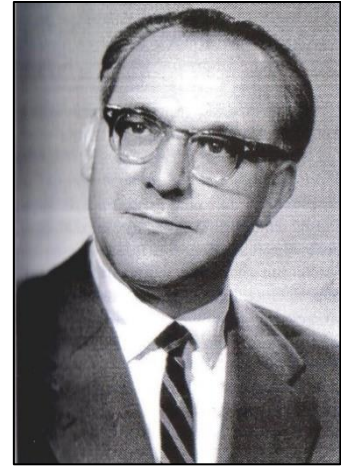


## **Dr. Kardos Zoltán**

(1908–1988)

kórházi főorvos, fül-orr-gégész szakorvos



1908. december 13- án Baracskán született Kardos Ferenc református kántortanító és felesége, Sándor Róza 8. gyermekeként.

Elemi iskoláit Baracskán, középiskolai tanulmányait a gyönki református kollégiumban végezte.

1927-ben kitűnő eredménnyel érettségizett, majd ugyanezen évben felvételt nyert a Budapesti Orvostudományi Egyetemre.

1932-ben “summa cum laude” minősítéssel általános orvosi diplomát szerzett.

1932–36 között a Budapesti Sebészeti Klinika fül- orr- gégészeti részlegén fizetés nélküli gyakornok. Itt alapozta meg szaktudását.

Megnősült. 1938-ban feleségül vette a mosonmagyaróvári Szőnyi Fabiola Arankát.

A megélhetésük biztosítása érdekében a Magyar Királyi Honvédség állományába lépett. Itt századosi rangot kapott, de a klinikán is tovább dolgozott.

1941-ben csapatorvosi szolgálatba lépett.

1944-ben lánygyermek (Zsuzsanna) született.

1945–46 között ukrán területen fogságba került.

1946 végén a karcagi kórházban mint fül-orr-gégész talált állást, és családotól odaköltözött.

1950-ben született Zoltán nevű fia.

1953-ban kinevezték a jászberényi városi kórház igazgató főorvosának, amit 1956-ig látott el.

1955-ben megünnepelték a kórház fennállásának 200. évfordulóját, ahol dr. Kardos Zoltán beszédet mondott.

1955-ben Érdemes Orvos kitüntetésben részesült.

1955/56-ban egy önálló gyermekosztály létrehozását tervezték, szervezték a svéd Vöröskereszt segítségével.

1956 decemberében átadták az új, korszerűen felszerelt csecsemő és gyermekosztályt a régi Járásbíróság épületében (Szőlő utca), amit dr. Becker Ilona főorvos asszony irányítása alá helyeztek.

1956–1974 között az újonnan létrehozott önálló fül-orr-gégészeti osztály főorvosa lett, mert nem lépett be az MSZMP-be.

1974-ben, a megromlott egészségi állapota miatt még egy évig, már csak szakrendelői tevékenységet folytatott, majd visszavonult.

1981-ben, felesége halála után, a lányához költözött Budapestre.

1988. augusztus 15- én Budapesten hunyt el. Hamvait felesége mellé, Mononmagyaróvárott helyezték örök nyugalomra.

### **Munkássága:**

Nagy érdeklődéssel volt a legújabb szakmai eredmények iránt. Külföldi kollégáival kiterjedt levelezést folytatott. A külföldi szerzőktől postai úton német és francia nyelvű lenyomatokat kapott, melyek anno szaklapokban alig-alig jelentek meg.

1966/67-ben publikált egy cikket, ami részben egy veleszületett betegséggel, az ozaenával foglalkozott, és ezzel kapcsolatban egy eredeti műtéti megoldást is kidolgozott, amit hazai szaklapokban publikált. Eljárását még évekig széles körben alkalmazták a hazai gyógyításban. Megírta a jászberényi kórház történetét, de kézírata ismeretlen helyen van.

Ifj. dr. Kardos Zoltán adjunktus, tüdőgyógyász visszaemlékezése az életrajzi adatok kiegészítéseként:

*„Az akkori orvosképzés nemcsak szakmai orvosképzés volt, igazi „universitas”-ként általánosan művelt, korszerű értelmiségi társadalmi réteg létrehozását is célul tűzte, így ez idő alatt tanult meg franciául, csaknem anyanyelvi szinten németül és zongorázni is. A magyar és világirodalom iránt is élénken érdeklődött. A budapesti évek alatt sok művész (festő, író, színész) barátságát bírta. Leendő felesége, mikor a klinikán megismerkedtek, szépséges páciense volt Mosonmagyaróvárról. Az ifjú lány kedvessége, műveltsége rabul ejtette. A szimpátia kölcsönösnek bizonyult, majd megtörtént a leánykérés. Bár az anyagi háttér hiányzott, de omnia vincit amor!*

*Az akkori történelmi szituációt kihasználva édesapám századosi rangba lépett a Magyar Királyi Honvédségnél. Ezzel a közös élet anyagi feltétele is biztosítva volt. Mikor pedig Magyarország hadba lépett, csapatorvosi szolgálatba hívták.*

*Elsősülöttjét, Zsuzsannát, aki 1947. március 17-én született, a szabadsága alatt csak rövid ideig tarthatta karjaiban. A szovjet csapatok előrenyomulásával, sok társával együtt ukrán területen hadifogságba került. A munkát néhány magyar és ukrán felcser segítségével egyedül látta el. A láger orosz parancsnoka egy franciául is beszélő művelt ember volt, akivel személyes kapcsolatba került, ami a fogolytársai helyzetére létfontosságú volt, és pozitívan kihatott.*

*A háború után hazatérhettek. Először a mosonmagyaróvári családjánál talált menedéket, majd Karcagra került, ahol sok kitelepített, ún. „osztályidegen” ember ellátásával foglalkozott, akik a nem szokott, rossz higiéniai körülmények miatt jutottak ebbe a helyzetbe. 1950. május 6-án megszületett édesapám második gyermeke (e sorok írója) is.*

*1953-ban innen Jászberénybe került, ahol megkapta a városi kórház igazgatói állását. Ez idő alatt sikerült megszerveznie – a politikai és gazdasági akadályok ellenére – a svéd Vöröskereszt segítségével az új csecsemő és gyermekosztályt, amit a Szőlő utcai volt Járásbíróság épületében helyeztek el, miután a körülményeknek megfelelően felújították, és minden felszereléssel ellátták. A gyermekosztályt 1956 decemberében tudták csak átadni, mert a forradalmi események késleltették. Élére dr. Becker Ilona főorvosasszony kapott kinevezést. Mivel édesapám nem lépett be az MSZMP-be, lemondott kórházigazgatói posztjáról, de munkáját az újonnan létrehozott önálló fül-orr-gégészeti osztály vezető főorvosaként tovább folytathatta. Az igazgatói székben dr. Figus Albert váltotta. Az ezt követő csaknem 20 évben sokszor egyedüli gégész szakorvosként generációk manduláját vette ki, kezelt gyermeket, felnőttet egyaránt. 1974-ben – egészségi állapota megromolván – átadta az osztályvezetést és a műtéti feladatokat dr. Jakus Zoltán fül-orr-gégész kollégájának, de »levezetesként« még egy évig szakrendelői tevékenységet folytatott, majd visszavonult az orvoslástól. Édesanyám halála után, 1981-ben nővéremhez Budapestre költözött, majd 1988. augusztus 15-én elhunyt.*

*Emlékét őrizzük. Sorsa talán kortársaihoz képest nem volt különleges, de számomra mindenképpen az. Ő az édesapám volt!”*

Szolnok, 2019. július 04.

Ifj. dr. Kardos Zoltán

Forrás:

Ifj. dr. Kardos Zoltán tüdőgyógyász írása.  
Solnok megyei Néplap, 1988. 09. 14.

Jászberény, 2019. 07. 12.

Összeállította: Sárközy Ágnes